

FOUTJE BEDANKT

FOUTJE BEDANKT

Karel Puts

© Karel Puts
ISBN: 9789402178470

Deel 1

De munitiewagen reed over het oneffen terrein op weg naar de houwitzers die een eindje verder waren opgesteld en gericht waren op de vijand die zich schuilhield achter een verlaten schuur aan de rand van het bos waar een weg doorheen liep die van groot strategisch belang was. Het vuur werd geopend op de posities van de vijand die zware verliezen leed. De strijd duurde lang. Het aantal slachtoffers werd elke dag meer. Velen vonden er de dood, velen werden gewond, sommigen moesten ledematen missen, veel pijn werd er geleden. Bij een doorbraak door de vijandige linie was er altijd paniek. Degenen die daar geen last van hadden bleven doorschieten en werden al snel levensgevaarlijk gewond, vonden de dood. Overal

op het strijdtoneel lagen spullen van de soldaten die waren achtergebleven in de strijd. En niemand wist precies wat er zich in het bos bevond. De order was de weg te veroveren, dat hield ook in een deel van het omliggende bos. Vreemde verhalen gingen rond over dat bos. Er zouden vreemde wezens in rondlopen die je uiteindelijk zouden doden. Op een dag kreeg een patrouille de opdracht het bos in te gaan om het te verkennen en in het bijzonder de omgeving van de weg door het bos. Bij de patrouille hadden zich twee burgers aangesloten die in het gebied woonden en al eerder in het bos waren geweest. Dat was voordat het een strijdtoneel was geworden. Zij raakten al snel bevriend met de leden van de patrouille die maar vragen bleven stellen om zich goed voor te bereiden op hun opdracht. Dat ging zo door tot in de avond en nadat het duister was geworden gingen ze op pad. Eerst liepen ze enkele kilometers van de weg door het bos vandaan. Onderweg kwamen ze een grote groep soldaten tegen die kanonnen naar het front brachten. In de nacht bereikten ze de plek waar ze het bos in gingen. De gidsen gingen voorop en de rest liep erachter aan. Ze konden, in tegenstelling tot werd verwacht, in het begin gemakkelijk door het bos lopen. Dieper het bos in kwamen ze onbegaanbare plekken tegen waar ze omheen moesten. Dat kostte veel tijd. Tegen de ochtend vonden ze een geschikte plek om uit te rusten en wat te slapen. Nadat ze wat hadden gegeten ging er iemand op wacht staan en de rest rustte uit. Sommigen gingen liggen en probeerden wat te slapen. Door de bladeren van de bomen scheen het zonlicht op een groep mensen die moe waren en zo goed mogelijk hun opdracht probeerden uit te voeren. Tegen de middag werd iedereen die sliep wakker. De een at wat brood, de ander controleerde zijn wapens. Een van de gidsen was alvast vooruit gegaan om de route te bepalen die ze zouden volgen.

Hij had een eind verderop een pad gevonden dat hij wilde gebruiken om dichter bij de weg door het bos te komen. Teruglopend zag hij kogels tussen de struiken en naar beneden gevallen bladeren liggen. Hij raapte ze op en bekeek de omgeving, waar de kogels lagen, wat beter en zag dat hij op een plek stond waar gevochten was. Hij liep verder door de struiken en achter de bomen die voor hem stonden zag hij aan de gebroken takken en beschadigde bomen dat hier een gevecht van man tegen man had plaatsgevonden. Een geschut stond met een gebroken rad in een vreemde hoek naar de grond gericht. De gids ging terug en gaf een teken naar de anderen dat ze zijn kant op moesten komen. Samen bekeken ze het tafereel dat voor hun lag. Een bebloed jasje van een uniform lag op de grond en iemand raapte het op en doorzocht het op waardevolle aanwijzingen. Na er een poosje te hebben rondgekeken ging de groep verder op pad. Ze liepen het pad dat de gids had gevonden af en liepen verder. Het bos werd echter steeds ontoegankelijker, totdat het vrijwel helemaal ontoegankelijk was geworden. Ze moesten stil blijven staan en hun situatie overzien. Een van de mannen klom in een boom om te kijken waar ze in terecht waren gekomen. Een tweede klom in een andere boom. Ze bekeken de omgeving en zagen dat ze voor een warboel van omgevallen bomen en door de wind aangewaaiden struiken en plantenresten stonden. Daarachter werd het bos meer toegankelijker en op het moment dat ze weer naar beneden wilden klimmen zagen ze vijandelijke soldaten.